

på det, inden vi skal til knapperne, for det er jo helt afgørende, kan man sige.

Men derudover bekymrer det mig lidt, at ministeren ikke svarede på det andet spørgsmål, som blev stillet meget klart. Når man ude på en arbejdsplads konstaterer, at dette lovforslag nok desværre bliver vedtaget med Dansk Folkepartis hjælp, vil man selvfølgelig som det første stille sig selv spørgsmålet: Hvordan undgår vi her på denne arbejdsplads, at vores arbejdsgiver bruger loven mod os og bruger den mod den enkelte, f.eks. ved at tvinge nogle af os på deltid?

Så vil man lynhurtigt undfange denne tanke: Det gør vi først ved at sige, at tillidsrepræsentanten altid skal være med, når der er forhandling om deltid, for så er der grænser for, hvad arbejdsgiveren kan sidde og true med. Det næste skridt er selvfølgelig, at vi laver en kollektiv aftale med arbejdsgiveren om det. Er den aftale lovlig? Ja eller nej?

(Kort bemærkning).

Carsten Hansen (S):

Jeg vil godt have lov at bore lidt mere i det spørgsmål.

Hvis en arbejdsgiver og tillidsmændene på arbejdspladsen laver en aftale om, at her på vores arbejdsplads ignorerer vi deltidsloven og laver simpelt hen en aftale om, at på vores arbejdsplads kan der ikke forhandles om deltid, uden at vi har tillidsmanden med – er det så ulovligt? Er det ulovligt på grund af det tvangsindgreb, ministeren er i gang med at lave her?

(Kort bemærkning).

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg vil bare sige kort til hr. Carsten Hansen, at jeg tror ikke, at man på arbejdspladser eller i andre forsamlinger her i landet kan vedtage, at man ignorerer landets love, for så ville det jo være et mærkeligt samfund. Landets love gælder, og dem kan man ikke stemme sig ud af, hverken i loyer eller på arbejdspladser eller på lærerværelser, eller hvad ved jeg.

Lovforslaget giver den enkelte lønmodtager en ret til at aftale deltid med sin arbejdsgiver, og i det omfang man ved kollektive aftaler på en arbejdsplads måtte lægge hindringer i vejen for en sådan aftale, vil den være omfattet af det forbud, som loven tilsigter. Det er et svar til hr. Søren Søndergaard.

Kl. 11.35

(Kort bemærkning).

Carsten Hansen (S):

Jamen så fik vi jo et klart svar, og jeg vil godt takke ministeren for det klare svar.

Hvis tillidsmanden og medarbejderne laver en klar aftale med arbejdsgiveren om, at her hos os vil vi ikke bruge loven, er det altså ulovligt. Men kan ministeren ikke godt se, at det er et frygteligt mismask? Det bliver mere og mere mudret og uklart, hvad der skal ske.

Lad mig så stille et tillægsspørgsmål: Hvad er konsekvenserne af en sådan ulovlig aftale?

Hvad vil ministeren gøre? Skal de mennesker slæbes for retten, eller hvordan skal man sanktionere det, hvis de ude på arbejdspladserne ikke vil bruge loven? Vi har jo modtaget repræsentanter for over 100.000 arbejdspladser og også en del arbejdsgiverrepræsentanter, som siger, at det her vil de ikke være med til. Hvad er sanktionerne?

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

I modsætning til den forrige ærede taler synes jeg ikke, ministerens svar var klart overhovedet. Ministeren siger jo bare, at hvis man laver en ulovlig aftale, er den ulovlig. Ja, selvfølgelig: Hvis man laver en ulovlig aftale, er den selvfølgelig ulovlig, det er logik for burhøns.

Men det er sådan set ikke det, diskussionen går på. Det er, om det er ulovligt at lave en aftale, der betyder, at tillidsrepræsentanten kommer med til alle forhandlinger om deltid. Det er spørgsmålet, og på trods af, at det spørgsmål nu er blevet gentaget mindst 10 gange – det kan alle, der sidder her i denne sal og fjernseerne bevidne – kan ministeren ikke svare på det. Men alligevel forlanger ministeren, at folk ude på en arbejdsplads skal kunne svare på det. Det, ministeren ikke kan svare på her fra Folketingets talerstol, skal folk ude på en arbejdsplads vide, og det beviser, at dette lovforslag er noget makværk.

(Kort bemærkning).

Jan Petersen (S):

Jeg stillede for et øjeblik siden ministeren et spørgsmål qua mit citat fra funktionærlovens § 10, stk. 2, og jeg har i og for sig forståelse for, at ministeren ikke svarer på det. Jeg ønsker imidlertid, at vi får svar på det, inden vi stemmer om ændringsforslaget, og det gør jeg ikke for at forsinke behandlingen. Det gør jeg, fordi vi ikke skal lave lovsjusk.